

ת"פ 23280/02/23 - מדינת ישראל נגד ספואן מונזר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 23280-02-23 מדינת ישראל נ' מונזר(עציר)

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ספואן מונזר (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע 3 עבירות גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, ניסיון לתקיפה בניגוד לסעיף 379 + סעיף 25 לחוק העונשין, שתי עבירות איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין ושיבוש הליכי משפט בניגוד לסעיף 244 לחוק העונשין.

עובדות כתב אישום המתוקן:

כתב אישום המתוקן כולל 5 אישומים, כאשר 4 אישומים עניינם עבירות כנגד מתלון יליד 1952 (להלן: "**המתלון**"), הבעלים של חנות מכולת ברח' הפועל בחיפה (להלן: "**המכולת**"). בתקופת הקורונה סגר המתלון את הכניסה למכולת באמצעות שרשרת ברזל (להלן: "**השרשרת**") ולאור היכרותו עם הנאשם השאיר את השרשרת כחסם כניסה. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החל מ- 3.12.22 התנהל הנאשם באופן מאיים והטיל מורא בהתנהגותו כלפי המתלון, וזאת במקביל לנטילת מוצרים מהמכולת למול עיניו של המתלון ומבלי לשלם עבורם.

בהתאם לעובדות **האישום הראשון**, כשבועיים עובר למועד 3.12.22, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, בשעות הערב, הגיע הנאשם למכולת נטל בקבוק וויסקי בשווי מוערך של 130 ₪ מהמדף, שאל את המתלון אם הבקבוק מזויף, ויצא עם הבקבוק מהמכולת מבלי לשלם עבורו וזאת ללא התראה מוקדמת.

בהתאם לעובדות **האישום השני**, בתאריך 3.12.22, בשעות הערב, הגיע הנאשם למכולת, פנה למתלון כשבידו שטר של 200 ₪ וביקש לרכוש פחית מסוג אקסל. המתלון הבהיר כי אין ברשותו עודף והציע לנאשם לקחת פחית ללא תשלום. הנאשם הבהיר כי הוא זקוק לעודף והמתלון שב והסביר כי אין לו עודף לתת. על רקע נסיבות אלה, הנאשם, כשהוא מתלהם, התכופף מתחת לשרשרת, נכנס לשטח המכולת וסטר בפניו של המתלון. בד בבד, לקח המתלון עגלה, שהייתה במקום, וחצץ בינו לבין הנאשם, תוך שהוא אומר לנאשם כי הוא אחרי ניתוח בבטן, אולם הנאשם דחף את העגלה ופגע בבטן המתלון ובהמשך דחף את המתלון בגופו.

עמוד 1

בהתאם לעובדות **האישום השלישי**, כשבועיים לאחר תאריך 3.12.22, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם למכולת עם שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה, ואלו המתווכים ברכב מחוץ למכולת. הנאשם החל לאסוף מוצרי מכולת ובכלל זה סיגריות, משקאות אלוהיים, מוצרי חלב ועוד, בשווי מוערך של 2,000 ₪, והמתלונן הכניסם לשקית. במקביל ביקש הנאשם מהמתלונן 5 קופסאות סיגריות מסוג "מלבורו טאצ" ו-5 קופסאות סיגריות מסוג "מלבורו אדום", נטל קופסאות והכניסם לכיסיו. משהבחין בכך המתלונן, שאל את הנאשם לגבי התשלום וזה ביקש חשבון וטען שישלם לו 3,000 ₪. בד בבד, נכנס למכולת האחר, שהמתין לנאשם מחוץ למכולת, הסתובב במכולת ונטל מהמקור עשרות ארטיקים וקרטיבים והכניסם לשקית. המתלונן ביקש מהנאשם לראות מה מכניס האחר לשקית לצורך ביצוע התשלום. הנאשם איים על המתלונן בכך שאמר כי ישרוף לו את המכולת, אם הוא יתלונן במשטרה.

במעמד זה מסר האחר את השקיות, ובהן מוצרי המכולת, לאחרים שהמתווכים מחוץ למכולת, בעוד שהמתלונן דורש מהנאשם להמתין על מנת לסגור חשבון, אך הנאשם יצא מהמכולת עם האחרים כשהרכוש באמתחתו ומבלי לשלם עבורו ונמלט מהמקום.

בהתאם לעובדות **האישום הרביעי**, כשבוע עובר לתאריך 25.1.23 בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם למכולת וביקש מהמתלונן סיגריות LD אדום ו-"מלבורו טאצ". המתלונן הניח 3 קופסאות סיגריות על הדלפק ואמר לנאשם כי לא ימסור לו סיגריות מבלי שישלם בעבורם וביקש תשלום לפני מסירה. בתגובה לכך ביקש הנאשם כי ישלים לו 5 קופסאות סיגריות לכל סוג, אך המתלונן סירב.

בנסיבות אלו אמר הנאשם למתלונן כי הלה פוגע בו, ובד בבד, נטל ונשא הנאשם את שלושת קופסאות הסיגריות ונמלט מהמקום כשהקופסאות באמתחתו.

בתאריך 24.1.23, בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם למכולת וביקש להיכנס פנימה, אך המתלונן מנע ממנו להיכנס.

בתאריך 25.1.23 בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם למכולת ואמר למתלונן "אתה מת".

בהתאם לעובדות **האישום החמישי**, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם מכר של מר סאבר אבו קמיר (להלן: "**סאבר**"), שהינו אחיו של מר שאדי דניאל (להלן: "**שאדי**"). לשאדי היכרות קודמת עם הנאשם, וכשבוע עובר לאירוע מושא כתב האישום היה עד לתקיפתו של המתלונן.

כשבוע עובר למועד 3.12.22, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם לחנות של שאדי, הנמצא ברח' הפועל (להלן: "**החנות**"). הנאשם, במטרה לקבל משאדי 500 ₪, איים על שאדי באומרו, כי סאבר חייב לו 500 ₪ ואם שאדי לא ישלם לו הוא יפגע בו באחיו, ושהוא יבוא אליו הביתה ויפגע במשפחתו.

הנאשם תפס בחולצתו של שאדי וניסה להכותו בפניו, אולם שאדי התרחק ובכך מנע מהנאשם להכותו.

על רקע האמור, מסר שאדי לידי הנאשם סך של 500 ₪, ובתגובה איים הנאשם על שאדי בכך שאמר לו שאם יתלונן במשטרה הוא יפגע בו, ומיד עזב את המקום.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם הכולל 6 הרשעות קודמות בעשרות עבירות רכוש, בעבירות איומים ותקיפה, שיבוש הליכי משפט ועוד (טע/2).

כמו כן, הגישה המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן כנגד הנאשם בת.פ. 45448-08-21 (טע/3) במסגרתו הוטל על הנאשם, בין היתר, עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שלא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון, והוא חב הפעלה במקרה שבפניי.

טיעוני הצדדים לעונש:

בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, לאחר שעמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה נפרד בגין כל אישום. לטענת המאשימה, במקרה זה לא מתקיים מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר, נוכח העובדה כי העבירות בוצעו בזמנים שונים ואישום החמישי עניינו קורבן אחר. עוד נטען, כי במידה ובית המשפט לא יקבל את הטענה בדבר קביעת מתחמים נפרדים, הרי שיש לקבוע מתחם עונש הולם כולל שנע בין 15 ל- 34 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין מהם ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. יודגש, כבר כעת כי חלק מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה עניינה בנסיבות שונות ויש קושי של ממש ללמוד ממנה על מדיניות הענישה הנוהגת.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, המאשימה ביקשה להטיל עליו עונש של 24 חודשי מאסר פועל ולהפעיל את המאסר על תנאי, התלוי והעומד נגדו, במצטבר לעונש שיוטל בגין תיק זה, ובנוסף להטיל עונש של מאסר על תנאי, התחייבות כספית ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכלל האישומים בהם הודה הנאשם, וזאת נוכח מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר. ב"כ הנאשם טען כי האירועים נפרסו על פני מספר שבועות, מרביתם בוצעו כלפי אותו מתלונן ובאופן דומה, וכי גם האירוע מושא האישום החמישי, בוצע באותו אזור גאוגרפי כלפי בעל מכולת אחר בנסיבות דומות.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ב"כ הנאשם הפנה לשני פסקי דין מהן ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם לאחר שכתב האישום בעניינו תוקן, נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה מצדו. עוד נטען, כי מעבר לחיסכון בזמן השיפוט הנאשם אף ייתר את הצורך בעדותם של המתלוננים, דבר שיש לזקוף לזכותו.

בנוסף, הצהיר ב"כ הנאשם לגבי מצבו הרפואי של הנאשם, אשר עתיד לעבור ניתוח, וכי במהלך מעצרו הנאשם היה מאושפז כעשרה ימים.

עוד נטען, כי הנאשם עצור מזה תקופה ארוכה ומטבע הדברים תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר.

על כן, ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש בתוך מתחם העונש ההולם לו טען ולהפעיל את המאסר על תנאי לפחות באופן חלקי בחופף, על מנת לתת לנאשם אופק של תקווה.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה וביקש לא למצות עמו את הדין.

דין והכרעה:

בתיקון 113 לחוק העונשין קבע המחוקק מנגנון תלת שלבי לגזירת העונש. בשלב הראשון נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה אחת, ובמידה ומדובר במספר עבירות על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים.

המונח "אירוע" שבסעיף 40 לחוק העונשין נדון ע"י בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14). בפסק הדין נקבע כי המונח "אירוע" רחב מהמונח "מעשה" וכי אירוע אחד יכול לכלול מספר מעשים וקבע בהקשר זה מבחן "הקשר ההדוק" לפיו, עבירות אשר יש ביניהן "קשר הדוק" ייחשבו לאירוע אחד.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, סבורני, כי במקרה זה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל העבירות המיוחסות לנאשם בכתב אישום זה. מדובר בעבירות דומות, שבוצעו לאורך תקופה קצרה, כלפי שני בעלי מכולת, ואופן ביצוען דומה. על כן בהתאם למבחן "הקשר הדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר, אני קובעת כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאשר בקביעת המתחם אתן את דעתי לריבוי העבירות והעובדה כי מדובר בשני קורבנות שונים.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם, הם שמירה על שלמות גופו, שלווה נפשו וקניינו של הפרט. כך גם ביצוע עבירה של שיבוש הליכי משפט, פוגע בסדר הציבורי ובחופש הפרט לפנות לרשויות האכיפה כאשר מבוצעת נגדו עבירה פלילית.

נסיבות ביצוע העבירות: העבירות שבוצעו על ידי הנאשם הינן עבירות מתוכננות, אחד ממקרי הגניבה אף בוצעו יחד עם אנשים נוספים, כאשר חלקו של הנאשם הוא דומיננטי. הגם שמדובר במעשים לא מתוכננים הם מהווים התנהגות בריונית כלפי הקורבנות.

במשך שבועות הנאשם בהתנהגותו הטיל מורא על המתלונן, כשבד בבד הוא נוטל מהמכולת שלו מוצרים מבלי לשלם עבורם, ובחלק מהמקרים אף הגדיל לאיים על המתלונן ותקף אותו.

בדומה, פעל הנאשם בבריונות כלפי שאדי, תוך ניסיון לעשות שימוש בכוח ואיומים על מנת להשיג את מטרותיו.

מכאן, שלא ניתן לבדד כל עבירה ולהתייחס אליה כעומדת בפני עצמה, אלא יש להתייחס למסכת האירועים כמקשה אחת.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: למתלונן נגרם נזק של אלפי שקלים כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, כאשר

בנוסף, נגרם לו, ללא ספק, נזק נפשי כתוצאה מהמורא שהטיל עליו הנאשם במהלך שבעות והאלימות המילולית והפיזית שנקט נגדו.

לשאדי, נגרם נזק כספי בסך 500 ₪ ובנוסף נזק נפשי כתוצאה מאיומים וניסיון שימוש בכוח מצדו של הנאשם כלפיו.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: נוכח השיטתיות בביצוע העבירות, שימוש באלימות מילולית ופיזית ופגיעה ברכוש הזולת אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, מהפסיקה עולה כי במקרים בהם נאשמים הורשעו בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים, בדרך כלל, נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שברף התחתון שלהם עונשים של מאסר מותנה וברף העליון מאסר בפועל הנע סביב 12 חודשים. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הגניבה הושתו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

· ברע"פ 8601/20 **מרדכי מור נ' מדינת ישראל** (10.1.21) המבקש הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות של תקיפה על ידי שניים או יותר וגניבה. באישום הראשון, המבקש, יחד עם שלושה אחרים, נכנסו לחנות, אשר המבקש היה מצוי בסכסוך כספי עם בעליה. באותה העת שהו בחנות הבעלים, המטפל שלו ושלושה עובדים. המבקש זירז שתי עובדות לעזוב את החנות ולאחר מכן נטל את מכשירי הטלפון הסלולרי של הנותרים, ביקש מבעל החנות לכבות את מצלמות האבטחה ואף ניתק אותן ממכשיר ההקלטה. בהמשך, פנה המבקש לבעל החנות ודרש ממנו סך של 100,000 דולר וביטול תביעה שהגיש נגדו. בשלב מסוים, כשענה אחד העובדים לטלפון החנות שצלצל, חטף המבקש את שפופרת הטלפון מידו, תוך שהוא מושך אותו מחולצתו וגורם לקריעתה. בשלב מסוים הגיע לחנות בנו של הבעלים, ומשסרב למסור את הטלפון הסלולרי שלו, תקפו אותו המבקש והאחרים במכות אגרופ, ואחד מהאחרים אף הכה אותו בראשו באמצעות מקל ההליכה של בעל החנות. לבנו של בעל החנות נגרמו חתכים בפנים ובראש. המבקש והאחרים עזבו את החנות, כשהם נוטלים עמם את מכשיר ההקלטה של מצלמות האבטחה, את מפתחות הרכב, החנות והבית, השייכים לבנו של בעל החנות. באישום השני, בהמשך לאירוע בחנות, התקשר המבקש לבעל החנות ואיים עליו ש"יבטל את המשפטים" ויחזיר את הכסף שהוא חייב לו. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

· בע"פ 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (24.6.14) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים ותקיפה סתם. לאחר שהמתלון נכנס למסעדה על מנת לקחת ארוחה שהזמין, נכנס המערער אל המסעדה יחד עם אדם נוסף, תקף את המתלון שלא כדין, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו וזאת בכוונה להפחידו, בכך שלפת את חולצתו בחוזקה תוך שהוא סוטר לפניו והחל לנסות לגרור אותו אל מחוץ למסעדה, תוך שהוא מאיים עליו "בוא צא החוצה אני רוצה לפגוע בך". ניסיונו זה לא צלח רק תודות להתערבות עובדי המסעדה אשר הרחיקו את המערער מהמתלון. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לשמונה חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלון והתחייבות כספית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 28725-02-20 **מדינת ישראל נ' זקן** (20.6.21) הנאשם הורשע במספר אישומים כאשר האישומים הרלוונטיים לעניינו הינו האישום הראשון בו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, גניבה והיזק לרכוש במזיד לאחר שדחף את אמו לאחר שסירבה לתת לו כסף לצורך קניית סמים, זרק את הטלפון על דלת חדר השינה וגרם לה נזק וגנב מארנקה של אמו כסף, כרטיסי אשראי ומסמכים נוספים. באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של גניבה לאחר שגנב סך של 600 ש"ל מתיק של מתלונן שהותיר את תיקו בחדר של מועדון בו עבד. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע בין חודש ובין 6 חודשי מאסר ובאישום השני העונש נע בין מספר ימי מאסר ועד לארבעה חודשי מאסר**. כעונש כולל הושת על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר וענישה נלווית.

בת"פ 29179-04-18 **מדינת ישראל נ' קדוש** (5.8.21) הורשע הנאשם בשלושה כתבי אישום שצורפו ובביצוע עבירות של תקיפה, התנהגות פרועה במקום ציבורי, גניבה ואיומים. לפי האישום הראשון, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מטיפול שיניים שקיבל הגיע הנאשם לאגף שירותים חברתיים, נכנס למשרדה של המנהלת זרק מסמכים שהיו על שולחנה והחל לקלל. בסמוך לכך הגיע המאבטח למשרד ואמר לנאשם כי לא יצחק, ובתגובה הכה הנאשם את המאבטח בחזהו ויצא מהמשרד, תוך שהוא ממשיך לצעוק ולקלל. המאבטח הוציא את הנאשם למסדרון וביקש ממנו לשבת אולם, הנאשם קם מהכיסא והחל לשוב לכיוון המשרד. בנסיבות אלה חסם המאבטח את הנאשם מלהיכנס. בתגובה, החל הנאשם לדפוק את ראשו מספר פעמים בדלת. בהמשך למתואר, הוציא המאבטח את הנאשם מחוץ למבנה וסגר את דלת הכניסה. הנאשם המשיך לצעוק ודפק בדלת הכניסה, עד שהמאבטח פתח את דלת הכניסה והנאשם ניסה להיכנס פנימה. באישום השני נכנס הנאשם לחצר ביתו של המתלונן, הרים את בריח הדלת ונכנס לחצר, תוך שהוא נוטל מאוורר בשווי של 200 ₪. באישום השלישי חסם הנאשם את דרכו של המתלונן ואמר לו: "אתה לא מתבייש, הייתי קונה לך מאוורר חדש, למה הלכת להתלונן". בהמשך, משראה הנאשם כי המתלונן מתעלם ממנו, פנה אליו בשנית ואמר "אני אשורף לך את הבית, אשתך זונה, אני אזיין אותה...". בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים ולאישום השני והשלישי יחדיו מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים**. על הנאשם הושת עונש של מאסר בפועל למשך 6 חודשים, הופעל מאסר על תנאי של שלושה חודשים בחופף וענישה נלווית.

בת"פ 60129-12-16 **מדינת ישראל נ' שושנה** (10.7.2019), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של גניבה, החזקת מכשירי פריצה, וניסיון תקיפה. הנאשם גנב אופניים חשמליים ב-3 מקרים שונים. **בית המשפט קבע מתחם לכל אירוע שבין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד 12 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה נלווית. כמו כן הפעיל בית המשפט מאסרים מותנים, כך שבסופו של יום נקבע כי הנאשם ירצה 7 חודשי מאסר.

בת"פ 1935-11-18 **מדינת ישראל נ' אל עביד** (15.9.2019), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירת גניבה. בית המשפט קבע מתחם **שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם 50 ימי מאסר, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

בת"פ 10698-04-19 **מדינת ישראל נ' עיסא** (25.1.21) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של גניבה ותקיפה סתם. הנאשם שהה בחנות ונטל בושם מבלי לשלם עליו. כשיצא הנאשם מהחנות צפצף זמזם האבטחה ולכן קב"ט החנות והמאבטח עיכבו את הנאשם. הנאשם סירב להתלוות אליהם, דחף את הקב"ט וניסה להימלט אך השניים

חסמו את דרכו. בתגובה הכה הנאשם את הקב"ט באגרוף בפניו ובהמשך דחף אותו בחזהו והדף אותו לאחור. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ברף הנמוך של המתחם.** על הנאשם הושת עונש של 250 שעות של"צ, מאסרים מותנים, הופעלה התחייבות וצו מבחן.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל ובשים לב לריבוי המקרים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, לקולא או לחומרא.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, לאחר תיקון כתב האישום, נטילת האחריות והבעת חרטה. כמו כן, שקלתי את החיסכון בזמן השיפוט והעובדה כי הנאשם ייתר את עדותם של המתלוננים בבית המשפט.

עוד נתתי את דעתי למצבו הבריאותי של הנאשם, כפי שהוצהר על ידי בא כוח הנאשם, הגם שלא הוצגו בפניי מסמכים רפואיים.

לחומרא שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, אשר נכשל פעם אחרי פעם בביצוע עבירות רכוש, אלימות ואיומים, והספיק לצבור, על אף גילו הצעיר 6 הרשעות קודמות בעשרות תיקים שונים, אשר בגין חלקן ריצה מאסרים בפועל לתקופה משמעותית. את העבירות הנוכחיות ביצע הנאשם כאשר מאסר על תנאי בן 6 חודשים תלוי ועומד נגדו, ונראה כי הוא אינו נרתע מהליכים פליליים המתנהלים נגדו ומהענישה המוטלת עליו.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 31.1.23.
2. אני מפעילה מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת.פ. 45448-08-21, שהוא חב הפעלה בתיק שבפניי, באופן מצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שעל הנאשם לרצות סך הכול עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 31.1.23.
- בשים לב לעובדה כי מספר עבירות שביצע הנאשם מפעילים מאסר על תנאי לא מצאתי מקום לחפוף חלק מהמאסר על תנאי לעונש שהוטל בתיק זה.
3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.
4. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.01.24. פיצוי לשאדי בסך 1,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.01.24.

המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט.
עמוד 7

5. התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתחייבות היא כי הנאשם לא יעבור בתקופת ההתחייבות אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך שלוש שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, במעמד הצדדים.